

Piper: Dette Lovforslag er jo i alt væsentligt ganske det samme som det Lovforslag, der omhandlede det samme Emne, der blev behandlet i sidste Rigsdagssamling. Der kan jo ikke siges noget væsentligt nyt og andet, end hvad der blev sagt om den samme Sag i Fjor. Jeg skal derfor nøjes med at henvise til mine Udtalelser ved den Lejlighed, idet jeg forudsætter, at Sagen vil blive Genstand for videre Behandling i et Udvalg, der kan fortsætte det Arbejde, man ikke naaede til Ende med i sidste Rigsdagssamling.

Ravn: Lovforslaget er for saa vidt en gammel Bekendt, som vi havde det til Behandling her i Tinget det meste af sidste Vinter. Det blev ikke gennemført, vel nærmest paa Grund af de store finansielle Spørgsmaal, der paa samme Tid stod paa Dagsordenen. Jeg takker den højtærede Minister, fordi han har fremsat Lovforslaget paa ny. Der er Interesse for det i vide Kredse, det fik Udvalget at mærke sidste Vinter, idet der kom mange Henvendelser baade mundtligt og skriftligt fra forskellige Egne af Landet. De fleste Henvendelser var enige i at ønske Lovforslaget gennemført, enkelte mente derimod, at de ikke kunde være tjent med det i den Form, i hvilket det var forelagt. De ventede sig et større Udbytte, men man vil vanskelig kunne naa mere, end det foreliggende Lovforslag gaar ud paa, idet det er vedtaget enstemmig i Folketinget i den foreliggende Skikkelse, og det vil være vanskeligt at komme længere. Jeg kan ogsaa godt forstaa, at den ærede Minister ikke vil forelægge Lovforslaget oftere, hvis det ikke bliver vedtaget nu, thi det er jo en egen Sag for en Finansminister at blive ved med at fremsætte et Lovforslag Aar efter Aar, naar det medfører en Udgift for Statskassen, selv om det kun er en øjeblikkelig Udgift. Men paa den anden Side vil jo Vedtagelsen af dette Lovforslag være en stor Behagelighed for Statskassen, idet den Domænefond, som derigennem bliver tilvejebragt, bliver langt lettere at administrere og et langt mere værdifuldt Aktiv end de nuværende Afgifter, som tilflyder Staten gennem de mange forskellige Ejere og Ejendomme Landet over, ligesom det kun vil udkræve en langt billigere og bekvemmere Administration, end Opkrævningen gennem Amtstuerne nu frembyder. Selv om Lovforslaget ikke bliver vedtaget i Aar, og selv om det ikke bliver forelagt oftere af den højtærede Minister, vil det dog ikke dermed være dødt, Spørgsmaa-

let vil rejse sig Gang efter Gang, indtil det bliver løst. Naar det bliver rejst paa anden Maade, vil det blive rejst stykkevis, idet hver enkelt Sag da vil blive taget op for sig, og det vil kun volde Spild af Tid og Kræfter. Enhver, der har med gamle Sager af denne Slags at gøre, ved af Erfaring, at Hovedvanskeligheden er at udrede de historiske Traade, at fremskaffe Bevisligheder for og imod i de enkelte Sager, men den Vanskelighed vil de, der eventuelt senere kommer til at føre nogle af de Spørgsmaal frem, let kunne komme over, fordi Arvefæstekommissionens Sekretær og Historieskriver, Fuldmægtig cand. juris Kjøbke har udredet de historiske Traade saa godt i hver enkelt Sag og lagt dem saa godt til Rette, at Sagen er let tilgængelig for enhver. Man plejer at sige, at der er to Meninger om enhver Sag, men siden Arvefæstekommissionens Beretning fremkom, har jeg kun mødt een Udtalelse om den, nemlig at det historiske Grundlag var baade objektivt og juridisk-historisk rigtigt. Jeg skal herefter paa min Gruppes Vegne anbefale Lovforslaget bedst muligt.

Brandes: Ogsaa jeg kan henvise til mine Udtalelser ved Sagens første Behandling i Fjor. Vi har nu hørt af det ærede 4de Medlem for 10de Kreds (Ravn), som var Formand for Udvalget i Fjor, at han ikke syntes at have noget sikkert Haab om, at Sagen vil blive bedre fremmet i Aar end i Fjor, i alt Fald tør han ikke love, at Sagen vedtages her i Landstinget. Men med det samme sagde han, at Sagen strandede paa de finansielle Vanskeligheder; fordi de store finansielle Spørgsmaal var oppe, rørte man ikke ved denne Sag, som omhandlede et mindre finansielt Spørgsmaal. Det forekommer mig ikke ganske at være den rigtige Opfattelse af, hvad der foregik i Udvalget, i hvilket ogsaa jeg havde Sæde. Jeg havde ikke Indtrykket af, at det alene var Hensynet til den Behandling af Statens Finanser, der foregik, som gjorde, at man ikke kom længere med et Arbejde, som man for Resten kunde udføre, men jeg skal naturligvis ikke komme ind paa Udvalgets Forhandlinger. Kun skal jeg sige, at mit Indtryk ikke er ganske det samme som det ærede Medlems.

Dette Lovforslag drejer sig om, at Staten skal afstaa fra en Indtægt, som den rettelig oppebærer, og denne Indtægt er — jeg husker det ikke fuldkommen nøje i Øjeblikket, men den højtæredee Finansminister kan jo rette mig, hvis jeg tager